

ubvilke Enkelthederne, før vi skaffe det samlede Organ. En Rigsdagsmand, der udtalte sig igaar, sagde, at han sammenlignede denne Tilstand med det Anarchie, som Stænderforsamlingerne have tilveiebragt; men overseer man da den uendelige Forskjel, der er mellem Stænderne dengang og Stænderne nu? Det var ikke alene, fordi det var Stænder, det var ikke, fordi de vare raadgivende, at de vare anarchiske, men det var, fordi de vare en Usandhed som Provinzialstænder; thi der fandtes ingen Provindsler i Landet, Landet var ikke organiseret ved Provindsregjeringer. Det var, fordi de bleve brugte til at raadslaae om Riget, uagtet de kun vare Dele af Staten (Lehmann: Fordi der manglede en Fællesforfatning!). Det ærede Medlem, som nu afbrød mig, har en stor politisk Fortjeneste, som jeg aldrig skal glemme ham, fra den Tid, da han, tilrods for mange Benner's Modstand, paa det Alvorligste erklærede sig for den Dei, som var den nærmeste til at søge et fælles Organ, som kunde have dette Anarchie, som kunde bringe Provindsstænderne til at blive hvad de skulde være; han var den, der dristigt traadte op og forsvarede Sammensætningen af det, som man kaldte Stændercomiteer (See: Det var altfor ufuldstændigt! Lehmann: Det Samme gjør jeg endnu!). Det ærede Medlem siger, at han gjør det Samme endnu; det er netop det, jeg venter; men han maa først lade disse underordnede Organer blive til, før kan han ikke finde sine Stændercomiteer (Lehmann: Fællesforfatningen! — En Stemme: Soldgrændsen hører ikke til Fællessagerne!). Det ærede Medlem her bagved siger, at Soldgrændsen ikke hører til Fællessagerne; Soldgrændsen har for sig selv aldeles Intet med vor Forfatning at gjøre (Hør!), og, naar jeg er nødt til at komme saa dybt ind paa dette Spørgsmaal, saa er det, fordi man har stillet Levningen af en Soldgrændse, efterat den som Soldgrændse kun har en trykkende Betydning for Befolkningen paa begge Sider, op som den politiske Begrændsning og som et Middel til at tvinge sig det, som efter det ærede Medlems eget Sigende ikke staaer i nogen umiddelbar Forbindelse dermed (Hør!). Det er ikke for at

forsvare nogen særlig Regjering, men det er for om muligt at bringe os til at gaae den sindige Dei, som saa mange andre Stæder er bleven overseet, hvorfor ogsaa deres Forfatninger ere faldne i Gruus. Vi ville gaae videre og see, hvorledes vor Regjering gjør sine Tilbud, og, naar vi da erindre, under hvilke Omstændigheder disse Tilbud bleve gjorte, at det var, efterat her var kommet meget nærgaaende Noter og Skrivelser, som hidrorte fra tidligere Forhandlinger, og som viste, hvorledes vor Stillning var, saa maae vi ogsaa indromme, at vor Oprøden i de forskjellige Retninger, hvor vi skulde fyldestgjøre de Forpligtelser, vi havde indgaaet, ikke kunde være anderledes, at vi vare nødt til at holde de Tilbud, som vare gjorte, og at Enhver, der efter Hans Majestæts Billie tog Regjeringen i sin Haand, vilde være nødt til at sætte dem igjennem, og endda maatte være glad, om han kunde vinde den personlige Tillid, som hørte til at faae dem sat igjennem, saa taalelige, som de her ere. Det hedder Pag 33, at „Slesvig, ligesom det Tidspunkt, da det bragtes i en vis Forbindelse med Holsteen, indtil den Tid, da det atter erholdt Characteren af en uadskillig Vertinents af den danske Krone, bestandig har været Stridsobjekt mellem Danmark og Holsteen, og netop heri ligger Spiren til den endnu ikke udjævne Uenighed.“ Det ærede Medlem her bag ved mig, Ordføreren, har sagt, hvad Frederik den Femte udtalte. Der som samtlige Konger fra Frederik den Fjerdes Tid havde handlet i hans Land og ikke ladet det blive ved fagre Ord, saa havde vore Garantier fra 1721 ikke behøvet at paakalendes, og endnu mindre var det skeet, at, naar vi paakalder dem, at man saa med god Grund svarede: have I da selv opretholdt deres Betydning. Deri ligger Grunden til, at vi nu ere, hvor vi ere, at man kalder det, som dengang skulde have været gennemført, en Incorporation af Slesvig i Danmark, som man ikke indrommer os Ret til. Det maae vi vel lægge Mærke til, at det ligger paa Bunden af alle de Forhandlinger, vi have haft, at ethvert Forsøg, vi have gjort paa at stille Slesvig i en væsentlig notere Forbindelse med Danmark end med Holsteen, det er blevet bes-